

1. Doložku 8 bod 3 rámcovej dohody o práci na dobu určitú uzavretej 18. marca 1999, ktorá bola vykonaná smernicou Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, treba vykladať v tom zmysle, že sa nestavia proti takej právnej úprave, aká je v spore vo veci samej, ktorá z dôvodov spojených s potrebou podporiť zamestnanosť a nezávisle od vykonávania uvedenej dohody znížila vekovú hranicu, za ktorou je možné uzatvárať pracovné zmluvy na dobu určitú bez obmedzení.
2. Právo Spoločenstva, a najmä článok 6 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa musí vykladať tak, že sa stavia proti takej vnútroštátnej úprave, aká je v spore vo veci samej, ktorá okrem prípadov, keď existuje úzka väzba na predchádzajúcu pracovnú zmluvu na dobu neurčitú uzavretú s tým istým zamestnávateľom, umožňuje bez obmedzení uzatvárať pracovné zmluvy na dobu určitú, ak pracovník dosiahol vek 52 rokov.

Je na vnútroštátnom súde, aby zabezpečil plnú účinnosť všeobecnej zásady zákazu diskriminácie na základe veku tým, že nebude aplikovať žiadne ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré je s ňou v rozpore, a to aj vtedy, ak lehota na prebratie smernice ešte neuplynula.

(¹) Ú. v. EÚ C 146, 29.5.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 15. decembra 2005

vo veci C-148/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Commissione tributaria provinciale di Genova): Unicredito Italiano SpA proti Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova (¹)

(Štátna pomoc — Rozhodnutie 2002/581/ES — Daňové výhody poskytnuté bankám — Odôvodnenie rozhodnutia — Kvalifikovanie štátnej pomoci — Podmienky — Zlučiteľnosť so spoločným trhom — Podmienky — Článok 87 ods. 3 písm. b) a c) ES — Dôležitý projekt všeobecného európskeho záujmu — Rozvoj určitých hospodárskych činností — Predtým poskytnuté daňové výhody — Vymáhanie pomoci — Zásada ochrany legitímnej dôvery — Zásada právnej istoty — Zásada proporcionality)

(2006/C 36/19)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-148/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím

Commissione tributaria provinciale di Genova (Taliansko) z 11. februára 2004 a doručený Súdnemu dvoru 23. marca 2004, ktorý súvisí s konaním: Unicredito Italiano SpA proti Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova 1, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Skúmanie položených otázok neodhalilo prvky, ktoré by mohli mať vplyv na platnosť rozhodnutia Komisie 2002/581/ES z 11. decembra 2001 o systéme pomoci pre banky, ktorý uplatňuje Taliansko.
2. Článok 87 ES a nasl., článok 14 nariadenia (ES) Rady č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES, ako aj zásady ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty a proporcionality, nemôžu brániť vnútroštátnemu opatreniu, ktoré nariaďuje vrátenie pomoci v rámci výkonu rozhodnutia Komisie, ktorá túto pomoc kvalifikovala za nezlučiteľnú so spoločným trhom a ktorej skúmanie vzhľadom na tie isté ustanovenia a všeobecné zásady neodhalilo prvky, ktoré by mohli mať vplyv na platnosť.

(¹) Ú. v. EÚ C 118, 30.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 27. októbra 2005

v spojených veciach C-187/04 a C-188/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenie 93/37/EHS — Verejné zmluvy na zhotovenie prác — Koncesia na verejné práce — Pravidlá oznamovania)

(2006/C 36/20)

(Jazyk konania: taliančina)

V spojených veciach C-187/04 a C-188/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: K. Wiedner, advokát: G. Gambaro) proti Talianskej republike (splnomocnený zástupca: I. M. Braguglia, advokát: M. Fiorilli), ktorých predmetom sú dve žaloby o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podané 22. apríla 2004, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, P. Küris, a J. Klučka, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil 27. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004
Ú. v. EÚ C 168, 26.6.2004.